

великої Британії, британський аналог ФБР заарештувало 23-річного підозрюваного у скоєнні кібератаки на міністерство оборони США 15 червня 2014 року від імені хакерського угруповання Lizard Squad.

Тоді в результаті атаки стався витік даних 800 співробітників Пентагону, включаючи їх імена, посади, адреси електронної пошти та номери телефонів. В результаті злому системи Пентагону були оприлюднені дані міжнародної супутникової системи розповсюдження повідомлень (EMSS).

Як заявили в NSA, серед злочинів, які ймовірно вчинили затримані в період з 2 по 6 березня, такі види кібератак, як злом та крадіжка даних транснаціональних компаній і держустанов, DDoS-атаки, кібершахрайство, поширення вірусів і шкідливого ПЗ [3].

Проблема профілактики і стимулювання кіберзлочинності в Україні – це комплексна проблема. Сьогодні закони повинні відповідати вимогам, що пред'являються сучасним рівнем розвитку технологій. Пріоритетним напрямком є також організація взаємодії і координація зусиль правоохоронних органів, спецслужб, судової системи, забезпечення їх необхідною матеріально-технічною базою. Жодна держава сьогодні не в змозі протистояти кіберзлочинності самостійно. Нагальною є необхідність активізації міжнародної співпраці в цій сфері. Саме хакери в недалекому майбутньому стануть загрозой номер один, змістивши тероризм.

Список використаних джерел:

1. Біленчук Д.П. Кібрешахраї – хто вони? //Міліція України, 1999. №7-8. С.32-34
2. Прохоренко В. Кіберзлочинність для України стає актуальним поняттям – НБУ. - //Економічна правда від 26 лютого, 2013 року.
3. КІБЕРЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.science-community.org/ru/node/16132>

Маргінальність та злочинність

Геращенко В.І., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Расцька Л.В.*

Феномен маргінальності відноситься до характеристики стану особистості, яка піддається певним випробуванням, викликаним переходом індивідів з однієї соціокультурної середовища в інше. Найбільш вираженим випадком такого переходу є спадна соціальна мобільність і вимушена міграція індивідів. У підсумку виходить, що мова йде про характеристики свідомості, поведінки та способу життя особистості, що опинилася на межі різних культур, соціальних груп, спільнот (культурна маргінальність, маргінальність соціальної ролі, структурна маргінальність).

У 80-і роки для радянських кримінологів саме цей аспект залишався єдиним і головним у розумінні маргінальної середовища: це – соціально нестійка декласована і полудекласірована соціальна група, як правило, включає нероб, волоцюг, алкоголіків, наркоманів, соціально неадаптованих суб'єктів з кримінальним минулим, які значно ускладнюють кримінологічну обстановку [1].

Взаємозв'язок маргінальності та злочинності в даному випадку може трактуватися не тільки у вигляді припущення, що маргінал в силу

ряду обставин схильний до правопорушень, вчиненням злочинів, але і у вигляді припущення, що маргінал, який перебуває на «околиці», в «Придонья» соціального життя («люмпени», «бичі», «бомжі», повії, жебраки і т.п.), меншою мірою захищений у правовому відношенні, ніж інші, і частіше стає жертвою злочинів різного роду. Втім, умови життя маргіналів подібного роду є такими, що межа між віктимна чи злочинністю зникає.

З цієї точки зору для кримінологів особливу значимість набуває внутрішній світ маргінальної особистості, її свідомість і поведінку. Безсумнівно, процес маргіналізації, зміна однієї соціокультурного середовища на іншу, не може проходити безболісно.

Людина, що сформувалася в одних умовах, засвоїла відповідні цінності, норми і традиції, які закріплювалися фактично з моменту її народження, при вторгненні в чуже йому соціально-культурне середовище, зі своїми ustalеними нормами і традиціями, виявляється у владі почуття тривоги, стурбованості за своє майбутнє. У разі відсутності обставин, що сприяють сприятливої адаптації маргінала, не тільки можливий, а й у більшості випадків відбувається вибух агресії, виливається нерідко в злочинну дію. Певний інтерес представляють і психологічні характеристики, властиві особистості маргіналів: слабка опірність життєвим труднощам; дезорганізованість, пригломшеність, нездатність до самостійного аналізу тривожних відчуттів; непристосованість до боротьби за свої права і свободи; занепокоєння, тривожність, внутрішня напруга, що переходить іноді в нічим не виправдану паніку; ізолюваність, відчуженість і ворожість до інших людей; руйнування власної організації життя, психічна дезорганізація, безглуздість існування, схильність до психічної патології і суїцидальних дій; егоцентричність, честолюбство і агресивність. Всі ці риси маргінала стихійно утворюють той глибинний шар психіки, який підводить його до межі криміногенності і роблять його вразливим у правовому відношенні.

Адже як відомо, егоцентричність, честолюбство і агресивність майже завжди входять в спектр насильницьких злочинів. Накопичення психічної напруженості, відсутність міцної системи цінностей, незадовільні соціально-побутові умови – все це окремо і разом викликають стан соціальної відторгнутості особистості. На цьому ґрунті може з'явитися стійка зміна особистості, її деградація в міру розвитку антигромадських установок, що формує готовність до злочинної поведінки.

Разом з тим, криміногенність маргінальності завжди залежить від особливостей особистості, а в кінцевому підсумку – від умов її формування, виховання, зовнішніх впливів на протязі всього життя індивіда. У цьому сенсі стан маргінальності – це стан індивіда, який опинився на межі антигромадської поведінки, але сам по собі такий стан ще не дає підстав щодо неминучості його переходу в антигромадську поведінку. У той же час не можна недооцінювати активності злочинного світу по залученню в свою сферу маргінальних верств.[2]

Кризовий стан суспільства сприяє процесу маргіналізації всього населення. Формується і зміцнюється «соціальне дно», яке включає жебраків, які просять милостиню; бомжів, що позбулися житла; безпритульних дітей, які втратили батьків або втекли з дому; алкоголіків; наркоманів і повій, які ведуть антисоціальний спосіб життя.

Маргінальність виступає сприятливим середовищем розвитку злочинності. Як не сумно, прогноз злочинності в світі, в його окремих регіонах і країнах до початку третього тисячоліття викликає лише справедливі побоювання. Загальна динаміка злочинності в світі продовжить йти вгору найближчим часом. Середній приріст її може знаходитися в межах 2-5% на рік. До такого варіанту прогнозу призводить і екстраполяція наявних тенденцій, і експертні оцінки можливої кримінологічної обстановки в світі, і моделювання причинної бази злочинності майбутнього [3].

Список використаних джерел:

1. А.Фарж, Рашковский Є. «Маргінали» // 50/50 : Досвід словника нового мислення - М.,1989
2. Петров Д.В. «Використання понять маргінальності і лімінальності у дослідженні молодіжних субкультур» // Петров Д.В. Молодіжні субкультури - Саратов, 1996
3. Стариків О.Н. «Маргінали і маргінальність у радянському суспільстві» // Робочий клас» і сучасний світ - 1989-№4

Протиправне заволодіння майном підприємства, установи чи організації

Горбань О.В., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Жук І.В.

Тема протиправного заволодіння майном підприємства, установи чи організації актуальна для України з моменту проголошення її незалежності. На даному етапі розвитку це криміногенне явище негативно впливає на інвестиційну привабливість України. Причинами цього явища стало багато негативних факторів, до яких, насамперед, належать недосконалість вітчизняного законодавства та високий рівень корупції в країні.

На сьогодні найгострішою проблемою розвитку та функціонування економіки є поширення процесів незаконного привласнення чужого бізнесу, так зване рейдерство. Зазвичай під рейдерством розуміють вилучення майна на нібито законних підставах, в основі виникнення яких лежать прогалини в законі або системні недоліки функціонування державних інститутів (судової та правоохоронної систем, системи реєстрації юридичних осіб тощо).

Ця проблема становить науковий інтерес для багатьох науковців, зокрема Е.В. Біджакова, З.С. Варналій, О.Ю. Кирєєва, Ю.Г. Ковнія, П.Я. Кравчука, І.І. Мазур, О.В. Манойленка, В.Ю. Нестеренко, В.В. Рябота, О.М. Сафронової, Н.С. Согріна, А.В. Халецького та ін. Однак, вирішення вона поки що не знайшла.

Причини, які зумовлюють протиправне заволодіння майном підприємств, установи, організації можна поділити на об'єктивні та суб'єктивні. Об'єктивною причиною є те, що право власності є криміногенною категорією, яка потребує безперервного захисту, як правового, так і організаційного. Насамперед, це має здійснювати засобами приватного права сам власник, а вже потім, за умови недостатності приватної ініціативи, силою публічного права – держави. До суб'єктивних причин можна зарахувати правовий нігілізм власників контрольного пакета акцій, нехтування ними інтересами трудового колективу. Є певна особливість сьогодення: схеми рейдерських атак, на жаль, розробляють висококваліфіковані юристи, тому питання кваліфікації того чи іншого нападу як рейдерства в кожному випадку